

A Attiecīgā patiesība:

❖ Vajāti, tomēr uzvarētāji.

- Vajāšanas periods tiek pieminēts trīs dažādos veidos: "laiks, laiki un puslaiks" (Dan.7:25; 12:7; Atkl.12:14); 1260 dienas (Atkl.1:3; 12:6); 42 mēneši (Atkl.11:2; 13:5); Visi izteicieni norāda uz vienu periodu: 1260 dienas.
- Saskaņā ar principu "diena par gadu" (Ec.4:6; 4.Moz.14:34) šis vajāšanas periods aptver 1260 vēstures gadus: no 538 līdz 1798.
- Saskaņā ar pravietojumu, Dievs uzticīgajai draudzei sataisīja vietu, lai tā tur tiktu uzturēta - tuksnesī, tas nozīmē, mazapdzīvotas vietas (Atkl.12:6.14).
- Grūtību un vajāšanu laikā uzticīgie stingri aizstāvēja patiesību, patverdamies Dieva mīlestības patvērumā (Ps.46:1-3).

❖ Gaisma uzvar tumsu.

- Kad Romas baznīca ieguva politisko varu, tā sāka izmantot savu varu, lai pieprasītu visiem ievērot tās reliģiskos priekšrakstus, no kuriem daudzi bija sagrozīti.
- Tam pievienojās pieaugoša korupcija reliģisko vadītāju vidū. Lai nepieļautu, ka vienkāršie ļaudis saceltos pret viņa varu, viņš atņēma visdārgāko - Dieva Vārdu.
- Taču viņam neizdevās to pilnībā iznīcināt. Radās uzticīgie, kas, vadoties pēc Bībeles mācībām un sekojot Jūda padomam, enerģiski cīnījās, lai aizstāvētu un turpinātu savu ticības cīņu (Jūda 1:3).

B Patiesības aizstāvēšana:

❖ Dalīšanās ar Bībeli: valdieši.

- Pīters Valdo (1140-1218), bagāts franču uzņēmējs, atteicās no savas bagātības, lai sludinātu Kristu, nodibināja kustību "Lionas nabagi", kas pazīstami kā "valdieši".
- Ar ko bija raksturīgi valdieši?
 - (1) Viņi pirmie ieguva Bībeli savā valodā (līdz tam tā bija pieejama tikai latīņu, grieķu vai ebreju valodā).
 - (2) Tā kā tā bija aizliegta grāmata, viņi to pārrakstīja atrodoties alās, slēpjoties no pāvesta, kas tos centās ierobežot.
 - (3) Viņi vienmēr nēsāja līdzī Bībeles fragmentus. Piemērotos brīžos viņi dalījās ar citiem, dodot cerību un iedrošinājumu Kungā.
 - (4) Viņi gadsimtiem ilgi saglabāja zināmās Bībeles patiesības. Viņi bija pazīstami ar savu uzticību un ziedošanos.
 - (5) Patiesības vēsts aizsniedza Francijas dienvidus, gan Itālijas ziemeļus, Pjemontā. Daudzi pieņēma patiesību.
 - (6) Vairumā šos ciematus pāvests nolīdzināja līdz pamatiem, un iedzīvotājus iznīcināja.

❖ Reformācijas rīta zvaigzne: Džons Viklifs.

- Džons Viklifs (1324-1384) lielu daļu no savas dzīves veltīja Bībeles tulkošanai angļu valodā. Kas viņu pamudināja to darīt? Divi iemesli: Kristus viņu pārveidoja caur Vārdu. viņš vēlējās dalīties Kristus mīlestībā ar citiem.
- Kas patiesi studē Bībeli un atver savu sirdi Svētā Gara ietekmei, tas tiek pārveidots (Ebr.4:12).
- Tas, protams, viņu nostādīja pretrunā ar oficiālo baznīcu. Pateicoties saviem sakariem ar Anglijas augstākajām amatpersonām, Džons izvairījās no baznīcas rokām un nāves.
- 1428. gadā reformatora mirstīgās atliekas tika sadedzinātas, un viņa pelnus iemeta upē. Viņa izkaisītie pelni kļuva viņa mantojuma simbols.
- Džona Viklifa iedegta patiesības gaismiņa sasniedza Bohēmiju, kur viņa mantojumu pārņēma Jans Huss. Šādā veidā patiesība nonāca līdz reformācijas sākumam. Sāka aust diena!

❖ **Cerības iepriecināti: Jans Huss.**

— **Džonam Viklifam sekoja citi reformatori:**

- (1) Jans Huss (1370-1415)
- (2) Hironims (1360-1416)
- (3) Tindale (1494-1536)
- (4) Hugo Latimers (1490-1555)

— Kas deva viņiem drosmi īstenot reformas un stāties pretī problēmām un nāvei?

- (1) Viņi ticēja Kristus apsoliņumiem
- (2) Kristus spēks bija pietiekams, lai viņi izturētu pārbaudījumus
- (3) Viņi atrada prieku, daloties Kristus ciešanās
- (4) Viņu uzticība bija spēcīga liecība pasaulei
- (5) Viņi raudzījās tālāk par tagadni un raudzījās uz krāšņo nākotni
- (6) Viņi ticēja, ka nāve ir uzvarēts ienaidnieks
- (7) Viņi turējās pie Dieva Vārda apsoliņumiem

— Jans Huss tika ieslodzīts cietumā un beigās sadedzināts uz sārta. No cietuma viņš rakstīja:
"Cik Dievs ir bijis žēlsirdīgs pret mani un cik apbrīnojami Viņš mani ir uzturējis".

— Tāpat kā Dieva apsoliņumi atbalstīja Viņa tautu pagātnē, tie atbalsta arī mūs šodien.